

Publicerad 2015-09-17 13:10 av Yrre

viKa väv

jag viker väv

årstid mellan dag,

natt till mörker

viker upp och stänger

öppnar om igen

jag tänker om land som hav

flytande, förändrande

jag har aldrig förstått skillnaden

mellan Tromb eller Tyfon

vi är alla vindar

alla regnstänk över åkrar

dimma över vatten

och denna oböjda längtan efter andetagen

så jag viker väv, manglar, stryker

ser min mormors hand vecka knytband

och jag blir där

förut och nu -

och sedan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten